

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΜΑΪΟΥ 2015

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
στο μάθημα της ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Β')

A1. Στο συγκεκριμένο κείμενο ο συγγραφέας Β. Λαμπρινουδάκης υποστηρίζει την ανάδειξη των αρχαίων θεάτρων σε κοινωνικά αγαθά. Αφού παρατηρεί ότι η αρχιτεκτονική τους παραπέμπει στο συλλογικό πνεύμα, συνεπώς τη δημοκρατική προσέγγιση της κοινότητας, τονίζει πως οι χώροι αυτοί λειτουργούσαν στην αρχαιότητα ως ναοί ψυχαγωγίας όπως άλλωστε και σήμερα. Η λειτουργικότητα αυτών των χώρων αποτελεί κατά το συγγραφέα σημείο συνάντησης του παρελθόντος με το παρόν αποδεικνύοντας τη συνέχεια του πολιτισμού. Δεν παραλείπει, βέβαια, να επισημάνει τον κίνδυνο φθοράς των μνημείων αυτών από τη χρήση τους, θεωρεί όμως πως η εξοκίωση με τις πολιτιστικές αξίες που εκφράζουν θα μετουσιωθεί σε θαυμασμό, αγάπη και προστατευτική συνείδηση, αφού όλοι οι φορείς της κοινωνίας θα συνεργαστούν για να λειτουργήσουν ως εμπειρία πολιτιστικής δημιουργίας. (λέξεις 117)

B1. α. Σωστό β. Λάθος γ. Λάθος δ. Λάθος ε. Σωστό

B2. α) Η παράγραφος αυτή αναπτύσσεται με σύνθεση μεθόδων. Καταρχήν, διέπεται ως συλλογισμός από τη σχέση αιτίου - αποτελέσματος:

Αίτιο	Αποτέλεσμα
Η καταγραφή όλων των μνημείων	Θα προσφέρει ένα πολύ σημαντικό εργαλείο...

Παράλληλα, χρησιμοποιείται η μέθοδος ανάπτυξης της διαίρεσης. Διαιρετέα έννοια: τα μνημεία

Μορφές	
πολύ γνωστών εντοπισμένων	λίγο γνωστών γνωστών από μαρτυρίες

- β) Πρώτα απ' όλα → Αρχικά
παράλληλα → ταυτόχρονα
εξάλλου → άλλωστε

- B3. α) εκτυλίσσεται → διεξάγεται
κατάλοιπα → απομεινάρια, ενθύμια
επιδίωξη → επιζήτηση, στόχευση
προσέγγισης → προσπέλασης
ολοκληρωμένη → πλήρης

- β) αναπτυσσόταν → περιοριζόταν
δράση → αδράνεια, παθητικότητα
ερευνημένων → ανεξερεύνητων
γνωρίζουμε → αγνοούμε
ανάδειξης → στασιμότητας

B4. α) Οι παύλες χρησιμοποιούνται για να περιλάβουν νόημα που συνδέεται επεξηγηματικά.

β) Το ρηματικό πρόσωπο που κυριαρχεί είναι το τρίτο: λιτό και σοβαρό ύφος, εξυπηρετεί τη διαχρονικότητα και την οικουμενικότητα που αποδίδει ο συγγραφέας στην πολιτιστική αξία των μνημείων. Το ρηματικό πρόσωπο συνάδει επίσης με το δοκιμακό χαρακτήρα του κειμένου.

Γ1.

Επικοινωνιακό πλαίσιο: Ομιλία (προσφώνηση – αποφώνηση, ύφος ζωντανό με στοιχεία αμεσότητας – οικειότητας, πρόσωπο κυρίως α' πληθυντικό.)

Αγαπητοί συμπολίτες, συμπολίτισσες

Πρόλογος: Παρατήρηση της σχέσης των Ελλήνων με τα πολιτιστικά τους μνημεία → ανάγκη να τα γνωρίσουν και να τα εκτιμήσουν, να εξοικειωθούν με αυτά

Κύριο θέμα:

α. Λόγοι για τους οποίους πρέπει το ευρύ κοινό να πλησιάσει και να γνωρίσει τους χώρους και τα μνημεία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς:

- Για να διαμορφώσει καθένας ξεχωριστά ένα σύστημα αισθητικών αξιών (εσωτερίκευση της ομορφιάς, της αρμονίας, της λιτότητας που εκφράζουν τα πολιτιστικά δημιουργήματα)...
- Για να προωθηθεί το συλλογικό πνεύμα, μέσω της συμμετοχής από κοινού, στη λειτουργία ή απλώς την επίσκεψη των αρχαίων ελληνικών μνημείων → δημοκρατία ...
- Η συνεργασία των φορέων που απαιτείται για τη λειτουργία των μνημείων (αρχαιολόγοι, καλλιτέχνες, διοικητικοί – πολιτικοί) προωθεί επίσης τις δημοκρατικές διαδικασίες...
- Η επαφή με τα αρχαία και νεότερα μνημεία βοηθά στη διαμόρφωση της συνείδησης σχετικά με την εθνική μας ταυτότητα ...

β(1). Η διαπαιδαγώγηση των νέων περιλαμβάνει εκτός των άλλων και γνώσεις και αξίες με βάση τις οποίες θα διαμορφώσουν – συγκροτήσουν την προσωπικότητά τους. Προς αυτή την κατεύθυνση κρίνεται σημαντική η εξοικείωση των νέων με τα στοιχεία της πολιτιστικής τους κληρονομιάς.

β(2). Δραστηριότητες υπό την εποπτεία των φορέων παιδείας (οικογένεια, σχολείο, γενικότερα πολιτεία, μέσα μαζικής ενημέρωσης).

- Παρακολούθηση θεατρικών παραστάσεων (Επίδαυρος, Ηρώδειο...)
- Διεξαγωγή αγώνων σε αρχαία στάδια (π.χ. αγώνες ελληνορωμαϊκής πάλης σε αρχαίες παλαίστρες)
- Διεξαγωγή ρητορικών αγώνων σε βουλευτήρια (π.χ. Πνύκα)
- Επισκέψεις σε βυζαντινές εκκλησίες, επαφή με τη βυζαντινή μουσική, αγιογραφία...

Επίλογος

Αποφώνηση